

forsørgelse, nogle på kontanthjælp, og nogle bliver sat over på førtidspension, fordi de simpelt hen er slidt ned.

Der kunne jeg godt tænke mig at vide, om det er noget, regeringen har taget højde for i sine beregninger, om der er nogen beregninger på, hvor mange mennesker det drejer sig om, som på det grundlag kommer til at skulle leve af kontanthjælp eller slet ikke får nogen indtægt, fordi de har en ægtefælle, der tjener penge, eller hvor mange der kommer til at overgå til førtidspension.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige først, at hele udfordringens samlede omfang jo skyldes, at man lever længere. Det er hele den prognose, der ligger, og de vurderinger om, hvordan det er med levetiden, der ligger bag. Man lever længere, og hvis vi opretholder et uændret system, betyder det også, at trækket på de offentlige ydelser stiger, hvis man, selv om man lever længere og er raskere længere, så træder ud af arbejdsmarkedet som i dag.

Så man kan sige, at det logiske, der ligger i forslagene, både i Velfærdskommissionens og i regeringens oplæg, jo er, at når man lever længere, er raskere længere, så er man også længere på arbejdsmarkedet. Det er jo det bidrag, man har. Og er man længere på arbejdsmarkedet, har man jo også en bedre økonomi. Altså, det er jo ikke sådan, at man sætter noget til. Jo senere man går på almindelig folkepension, jo længere har man også normal indkomst. Man tjener altså mere og har større råderum, end hvis man er på folkepension. Jo senere man venter med at gå på efterløn, des større råderum har man.

Kl. 13.20

Det er klart, at det, at der, om man så må sige, bliver flere i aldersgruppen op til 67, jo også betyder, at der er flere, der vil være på førtidspension længere. Men disse har så også en ydelse, der er større end den, de alt andet lige ville have på efterløn. Hvis man tager en enlig førtidspensionist, har vedkommende jo mere udbetalt end ved at være på efterløn.

Så man kan sige, at de her forskydninger jo ikke reducerer de økonomiske vilkår for den almindelige dansker, og det skal man erindre sig, når man taler om, om det er en forringelse. Nej, det er det ikke, men det er en forventning til, hvordan verden ser ud især i 2025, hvor det er fuldt implementeret. Så det er jo ikke vilkårene i dag, vi taler om. Det er i virkeligheden de fremtidige vilkår.

Må jeg ikke bare sige, at vi har alle de tal, der efterspørges. Jeg har dem også med. Men jeg vil næsten anbefale, at spørgeren, hvis spørgeren vil have tabellerne, så beder om at få dem i skriftlig form.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ja, det vil jeg selvfølgelig meget gerne have i skriftlig form, og jeg forstår udmærket godt, at der ikke er nogen grund til, at vi skal stå og læse tal op for hinanden her.

Blot en enkelt ting: Når nu finansministeren siger, at det, at vi lever længere, også betyder, at vi har det bedre længere, at vi kan blive længere på arbejdsmarkedet, så kunne jeg godt tænke mig at høre, om finansministeren ignorerer, at der er grupper af den danske befolkning, som notorisk er så nedslidte, at de i dag forlader arbejdsmarkedet tidligt på grund af nedslidning, selv om det ikke kan betale sig.

Når f.eks. FOA's medlemmer går på efterløn, er det gennemsnitligt i en alder af 60,6 år – på det tidspunkt, hvor det jo ikke kan betale sig at gå på efterløn. Det ville være meget klogere, kan man sige, hvis man tænker økonomi ud fra deres synspunkt, at de ventede, indtil de blev 62 år.

Når de går på efterløn i dag som 60,6-årige, så er det, fordi de på det tidspunkt er nedslidte. Er det noget, som regeringen har taget højde for og vil gøre noget ved? Jeg ser ikke nogen forslag til, hvordan de mennesker skal blive mindre nedslidte af det arbejde, de har.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jo, men det ligger der initiativer til både i vores velfærdsudspil og især også i hele globaliseringstankegangen, altså alt det, vi gør omkring arbejdsmarkedet. Så der er jo tale om både en forventet virkning af, at danskerne lever længere, fordi vi også er sundere længere, og så den indsats, der gøres omkring udvikling af teknologi, hvad man kan bistå med for egentlig at forbedre arbejdsmiljøet. Der er jo direkte sat penge af i forslagene til en forbedret indsats omkring arbejdsmiljø. Men det er jo det lange stræk. Man skal jo ikke fokusere på, hvordan vilkårene er i dag, men på hvordan de ser ud i 2025, hvordan sundhedstilstanden er, når det er fuldt implementeret.

Det er klart, at det jo vil være sådan, at der altid er nogle, der har brug for at få en førtidspension. Men hvis man tager gruppen af enlige og ser på de rene tal ned igennem, så har de en bedre økonomi end de tilsvarende personer på ef-